

Nye læsere kan begynde her

En læseværdig introduktion til danmarkshistorien for læsere uden den store forhåndsviden

Ole Feldbæk: Gyldendals bog om Danmarks historie. Gyldendal 2004. 392 s. 299 kr.

Af Lars Hovbakke Sørensen

Gyldendals bog om Danmarks historie er en ét-bindt danmarkshistorie, der dækker ca. 1000 års dansk historie. Der er tale om et værk, der er skrevet med henblik på at give et kortfattet overblik "skrevet som inspiration til videre beskæftigelse", som det hedder i forordet. Forfatterens intention er altså ikke at fremlægge nogen nye fortolkninger, men at koncentrere sig om at formidle nogle hovedtræk af Danmarkshistorien i kort form – og til et bredt publikum. Og dette lykkes generelt godt. Bogen er inddelt i fire overskuelige periodeafsnit: "Middelalderen", "Adelsvælden", "Enevælden" og "Folkestyret", og i hvert af disse afsnit gives en god oversigt over de vigtigste dele af den politiske, økonomiske og sociale historie i den pågældende periode.

Erik Henningsen: "En agitator" (1980). Arbejderbevægelsens store fremmarch i Danmark i sidste del af 1800-tallet skulle vise sig at få afgørende betydning for den danske samfundsudvikling i tiden, der fulgte. Billede fra bogen

Bogen lever fint op til sin målsætning om at give overblik til den interesserede læser, som ikke på forhånd har den helt store viden om Danmarks historie, eller som i hvert fald har en temmelig spredt viden om Danmarks historie, og som ønsker at få et større overblik over kronologien.

Teksten suppleres fint med et righoldigt billedmateriale og med lister over konger, dronninger og regeringschefer, samt en liste med adresser over centrale historiske museer i Danmark. Desuden er der rundt omkring i bogen løbende placeret en række separate mini-biografier af kendte danskere.

Ind imellem er der formuleringer i bogen, man kan undre sig over. Hvad menes der f.eks. med følgende formulering: "Da Socialdemokratiet mistede sit parla-

mentariske fodfæste i 1950, blev han (Erik Eriksen, anmelderens tilføjelse) statsminister for en Venstre-mindretalsregering. Han valgte derfor grundlovssagen" (s. 275).

Man kan også i nogle tilfælde undre sig over de fortolkninger, som bogen præsenterer. Det gælder bl.a. i afsnittet om vikingetiden, hvor det eksempelvis anføres, at kong Harald Blåtands erhvervelse af Norge sandsynligvis kun omfattede Viken, dvs. området omkring Oslofjorden (s. 18-19). Dette er ikke i overensstemmelse med den opfattelse, som historikerne normalt har.

I en række tilfælde er de nyere historiske undersøgelses resultater ikke benyttet, men derimod den ældre forsknings konklusioner, uden at der er argumenteret for, hvorfor disse konklusioner er fastholdt. Det gælder eksempelvis afsnittene om fortolkningen af baggrunden for Valdemar Atterdags rigssamlingspolitik og Margrete 1.'s ekspansionspolitik i Norden.

Antallet af faktuelle fejl er begrænset, men f.eks. er det forkert, når der i listen over danske regeringschefer siden 1848 står, at Jens Otto Krags regering fra 1964 til 1966 havde deltagelse af Det Radikale Venstre, og når det i samme liste anføres, at Poul Schlüters regering fra 1988 til 1990 kaldes *VKR-regeringen* (s. 305). Dette begreb bruges normalt om Baunsgaards regering 1968-71, mens Schlüters regering kaldes *KVR-regeringen*, netop for at den ikke skal forveksles med Baunsgaards regering.

Disse forskellige indvendinger ændrer dog ikke ved, at bogen generelt er en læseværdig introduktion til Danmarkshistorien for læsere, som ikke på forhånd har en stor viden om emnet, eller som ønsker at skabe sig et større overblik.

Dog kunne forordets udtrykkelige ønske om at give inspiration til videre beskæftigelse med emnet i højere grad have været opfyldt med en mere omfattende litteraturliste, især hvis denne også havde omfattet flere af de nyere værker.

Lars Hovbakke Sørensen er ekstern lektor, ph.d. ved Institut for Historie og Områdestudier, Aarhus Universitet